

Evaluation of the Effects of Copper Nanoxide and Celmanax Prebiotic on Growth Performance and Blood Cell Count in Holstein Suckling Calves

Vahid Vahedi^{1*}, Nazileh Balapour², Taher Yalchi³, Sayyad Seifzadeh⁴, Jamal Seifdavati⁵

Received: 03-03-2021

Revised: 14-03-2022

Accepted: 10-04-2022

Available Online: 10-04-2022

How to cite this article:

Vahedi, V., Balapour, N., Yalchi, T., Seifzadeh, S., & Seifdavati, J. (2022). Evaluation of the effects of copper nanoxide and celmanax prebiotic on growth performance and blood cell count in holstein suckling calves. *Iranian Journal of Animal Science Research*, 14(3), 459-470.

DOI: [10.22067/ijasr.2022.68668.1006](https://doi.org/10.22067/ijasr.2022.68668.1006)

Introduction: Before weaning, dairy calves are susceptible to many pathogens and nutritional problems. For several years antibiotics have been used to overcome these problems also to obtain economic benefits in terms of improved calves performance and reduced medication costs. However, the use of antibiotics in animal husbandry is in question because of antibiotic resistance of microorganisms. In an effort to replace antibiotics from animal feeds, many additives have been proposed. Probiotic, prebiotics and Organic and inorganic mineral salts are examples of these additives. Prebiotics are non-digestible carbohydrates which are not metabolized in the small intestine and fermented in large intestine. Mannan oligosaccharides and β -glucan are prebiotics which derived from *saccharomyces cerevisiae* cell wall and are able to block fimbriae of pathogenic bacteria, and thus prevent their adhesion to the mucous epithelium. The administration of prebiotic to calves can decrease coliform population of large intestine and colon of calves. More recently, prebiotics have been shown to have immune-enhancing characteristics Also, Copper is a microelement that is present in many important processes in the body and plays a vital role. Copper deficiency in some parts of the world is a major problem in ruminants. For this reason, dietary supplements are commonly used to regulate the diet of calf to compensate for copper deficiency. Therefore, the purpose of this study was to investigate the effects of copper nanoxide and prebiotics on blood cell count and growth performance in Holstein suckling calves.

Materials and methods Twenty-eight Holstein calves with an average age of 1 to 8 days and an average weight of 39 ± 1 kg were used in a factorial experiment as a completely randomized design with 4 treatments and 7 replications. Experimental treatments include: 1) Basal diet without additives, 2) Basic diet with 4 gr of prebiotic per day, 3) Basic diet with 15 ppm nanoparticles of copper per day, 4) Basic diet + 4 gr of prebiotic + 15 ppm nanoparticles of copper per day. The diet containing feed and milk was given two times a day i.e. in the morning (8:00 am) and evening (18:00 pm). Water was offered ad libitum. Whole blood samples were collected from jugular veins on d 60, approximately 3 h after the morning feeding. Samples were sent to the laboratory under refrigeration (4°C) till analyzed for WBC count, neutrophil, lymphocyte and monocyte concentration.

Results: The results showed that the copper nanoxide, prebiotics and the interaction of copper nanoxide and prebiotics could not affect the final weight of suckling calves. The results showed that feed intake, daily weight gain and feed conversion ratio of suckling calves were not significantly affected by supplementation of prebiotic and copper nanoxide in the diet during the first, second month and experimental period. Also, Body length, Withers height and Heart girth of Holstein suckling calves were not affected by copper nanoparticles and prebiotics supplementation. Prebiotic, copper nanoxide and their interaction had no significant effect on white blood cells, red blood cells, hemoglobin and hematocrit. In contrast, copper nanoxide and prebiotics significantly increased the neutrophil percentage ($P < 0.05$).

Research has shown that probiotic consumption had no significant effect on functional parameters of Baluch sheep including final weight, daily gain, feed intake and dietary intake. However the result of the other study

1, 2 and 3- Associate Professor, Graduated M.Sc. Student and Assistant professor, Department of Animal Science, Moghan College of Agriculture and Natural Resources, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran.

4 and 5- Ph.D. Student and Professor, Department of Animal Science, College of Agriculture and Natural Resources, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran.

*Corresponding Author Email: vahediv@uma.ac.ir

suggests that prebiotic can be supplemented to the calves for better performance. In contrary to the results of the present study, other researchers have indicated that copper nanoparticles could improve growth performance and modulate intestinal microflora and intestinal mucosal morphology in weaned piglets. In the study addition of pro- prebiotic and symbiotic to the whole milk of dairy female calves increased average daily gain but dry matter intake and blood parameters related to immune system and cell-mediated immune response were not affected. However, when a combination of probiotic and prebiotic added to the milk a better improvement in average daily gain was observed. A study reported that haematological traits (WBC count, neutrophil, monocyte, lymphocyte and hemoglobin) were unaffected by prebiotic and synbiotic in weaned pigs. However, the other study showed that immune parameters such as lymphocytes, leukocyte and neutrophils tended to increase in supplementation of symbiotic.

Conclusion In general, results of this experiment indicated that using prebiotics and copper nanoxide did not improve growth performance and blood cell count except neutrophil percentage.

Keywords: Copper nanoxide, Growth performance, Prebiotics, Suckling calves.

مقاله پژوهشی

جلد ۱۴، شماره ۴، زمستان ۱۴۰۱، ص ۴۷۰-۴۵۹

بررسی اثرات نانو اکسید مس و پری بیوتیک بر عملکرد رشد و شمارش سلول‌های خونی در گوساله‌های شیرخوار هلشتاین

وحید واحدی^{۱*}، نازیله بالاپور^۲، طاهر یلچی^۳، صیاد سیف‌زاده^۴، جمال سیف دواتی^۵

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۱۲/۱۳

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۱/۲۱

چکیده

هدف از این مطالعه، بررسی اثرات نانو اکسید مس و پری بیوتیک بر عملکرد و شمارش سلول‌های خونی در گوساله‌های شیرخوار هلشتاین بود. تعداد ۲۸ رأس گوساله هلشتاین با میانگین سنی یک الی هشت روز و میانگین وزنی 39 ± 1 کیلوگرم در یک آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با چهار تیمار و هفت تکرار استفاده شدند. تیمارهای آزمایشی شامل: (۱) جیره پایه بدون افزودنی، (۲) جیره پایه به همراه ۴ گرم پری بیوتیک در روز، (۳) جیره پایه به همراه ۱۵ میلی گرم نانو اکسید مس در روز، (۴) جیره پایه + ۴ گرم پری بیوتیک + ۱۵ میلی گرم نانو اکسید مس در روز بودند. نتایج نشان داد که عامل نانو اکسید مس، پری بیوتیک و اثر متقابل نانو اکسید مس و پری بیوتیک نتوانست وزن نهایی گوساله‌ها را تحت تأثیر قرار دهد. میزان مصرف خوراک، افزایش وزن روزانه، ضریب تبدیل غذایی و همچنین صفات دور سینه، طول بدن و ارتفاع از جدوگاه تحت تأثیر استفاده از نانو اکسید مس و پری بیوتیک در گوساله‌های شیرخوار هلشتاین قرار نگرفتند. عامل پری بیوتیک، نانو اکسید مس و عامل متقابل آن‌ها اثر معنی‌داری بر درصد گلبول‌های سفید، گلبول‌های قرمز، لنفوسیت، هموگلوبین و هماتوکرین ایجاد نکرد. اما عامل اثرات متقابل نانو اکسید مس و پری بیوتیک درصد نوتروفیل را به طور معنی‌داری افزایش داد ($P < 0.05$). نتیجه‌گیری می‌شود که استفاده از پری بیوتیک و نانو اکسید مس نتوانست سبب بهبود عملکرد رشدی و شمارش سلولی‌های خونی به جز درصد نوتروفیل شود.

واژه‌های کلیدی: پری بیوتیک، عملکرد رشد، گوساله شیرخوار، نانو اکسید مس

مقدمه

زیادی به دنبال جایگزین برای این ترکیبات به وجود آمد (Anadón *et al.*, 2012). نمک‌های معدنی و همچنین پری بیوتیک‌ها را از جایگزین‌های این ترکیبات می‌توان نام برد که از راه افزایش مصرف خوراک و یا فعالیت ضد میکروبی خود به عنوان محرک رشد عمل می‌کنند (Iqbal and Malik, 2012). روی، نقره، جیوه، آرسنیک و مس از مواد ضد میکروبی قوی به حساب می‌آیند. در این میان عنصر مس از لحاظ زیست‌محیطی و ویژگی ضد قارچی، ضد باکتریایی و حتی ضد ویروسی اهمیت زیاد و حیاتی دارد (Li *et al.*, 2010). آنتی‌بیوتیک‌ها چون سرولوپلاسمین، سیتوکروم سی اکسیداز، مس-روی

در پرورش دام‌های اهلی مانند گاو و گوسفند، استفاده از آنتی‌بیوتیک‌ها بیشتر برای مقابله با بیماری‌ها و نواقص متابولیکی و همچنین برای بهبود راندمان خوراک مصرفی می‌باشد. ولی به خاطر شیوع باکتری‌های مضر و بیماری‌زا که به آنتی‌بیوتیک‌ها مقاومت نشان می‌دهند و برای انسان خطرناک می‌باشند، مصرف این مواد توسط اتحادیه اروپا ممنوع اعلام شده است. پس از ممنوع اعلام شدن استفاده از آنتی‌بیوتیک‌ها در تعداد زیادی از کشورهای جهان، علاقه

۱، ۲ و ۳- به ترتیب دانشیار، دانش آموخته کارشناسی ارشد و استادیار گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی مغان، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.
۴ و ۵- به ترتیب دانشجوی دکتری تغذیه دام و استاد گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.

(Email: vahediv@uma.ac.ir)

* - نویسنده مسئول:

کربوهیدرات‌هایی از جمله نشاسته مقاوم به هضم شکمبه‌ای، فیبر (پلی ساکاریدهای غیر نشاسته‌ای مانند سلولز، همی سلولز و پکتین)، الیگو ساکاریدها از قبیل اینولین، الیگو ساکارید فروکتوز و الیگو ساکارید مانان هستند (Patterson and Burkholder, 2003).

در سال‌های اخیر، سطح مصرف عناصر معدنی کم نیاز در پژوهش‌های مختلف نسبت به توصیه (NRC 2001) متفاوت بوده که بر نتایج پژوهش‌ها اثرگذار بوده است (Formigoni et al., 2011). لذا، تحقیق حاضر به بررسی سطوح بالاتر مس در جیره گو ساله‌های شیرخوار پرداخته و از طرفی دیگر، با استفاده همزمان مس و پری‌بیوتک فرض شد با جذب بیشتر مکمل مس و سایر مواد مغذی، عملکرد رشد دام بهبود یابد. بنابراین، با توجه به موارد ذکر شده، مطالعه‌ای با هدف بررسی اثرات نانو اکسید مس و پری‌بیوتیک بر عملکرد رشد و شمارش سلول‌های خونی در گو ساله‌های شیرخوار هلشتاین طراحی و انجام گردید.

مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر در مجتمع دامپروری شرکت کشت و صنعت مغان واقع در استان اردبیل، شهرستان پارس‌آباد صورت پذیرفت. بدین منظور از ۲۸ رأس گو ساله هلشتاین تازه متولد شده با میانگین سنی ۸-۱۸ روز و میانگین وزنی 39 ± 1 کیلوگرم با چهار تیمار و هفت تکرار به‌طور کاملاً تصادفی در قالب طرح فاکتوریل (۲×۲) استفاده گردید. تیمارهای آزمایشی شامل: (۱) جیره پایه بدون افزودنی، (۲) جیره پایه به همراه چهار گرم پری‌بیوتیک در روز، (۳) جیره پایه + ۱۵ میلی‌گرم در کیلوگرم ماده خشک نانو اکسید مس، (۴) جیره پایه + ۴ گرم پری‌بیوتیک + ۱۵ میلی‌گرم در کیلوگرم ماده خشک نانو اکسید مس بودند. پری‌بیوتیک مورد استفاده در این مطالعه، سلماناکس ساخت شرکت (VI-COR) آمریکا (Arm and Hammer Animal Nutrition) بوده که توسط شرکت پیش‌تازان توزیع می‌شود. سلماناکس (Celmanax) یک پری‌بیوتیک حاوی سه محصول مخمر هیدرولیز شده، عصاره مخمر و محیط کشت ساکارومایسس سروسیه بوده که یک فرآورده طبیعی حاوی بتاگلوکان، مانان الیگوساکارید، پروتئین، اسیدهای آمینه، مواد معدنی و ویتامین‌های گروه B می‌باشد. همچنین نانو اکسید مس (درجه خلوص نانو اکسید مس ۹۹/۹ درصد و جرم مولکولی ۷۹/۵۴ گرم در مول) استفاده شده در این طرح ساخت شرکت آمریکایی -US Research- بود. گوساله‌ها در ۲۴ ساعت اول پس از تولد، از مادران خود جدا شده و ضد عفونی ناف با محلول تتورید انجام گرفت و پس از وزن‌کشی به باکس‌های انفرادی منتقل شدند. سپس با چهار لیتر آغوز در دو نوبت و در هشت ساعت اولیه تولد تغذیه شدند. دادن آغوز برای دو روز دیگر بر مبنای ۱۰ درصد وزن بدن ادامه یافت. شیردهی به گوساله‌ها روزانه در دو نوبت (ساعت

سوپراکسید دیسموتاز و چندین آنزیم دیگر در بافت‌های پستانداران به مس وابسته هستند (Underwood and Suttle, 1999). نقش مس در فعالیت این آنزیم‌ها سبب گردیده است که این عنصر در عملکرد فیزیولوژیکی دام نظیر خون‌سازی، سلامت سیستم ایمنی، محافظت در برابر اکسیدان‌ها و عملکردهای دیگر، نقش مهمی داشته باشد. کمبود مس در برخی نواحی جهان یک مشکل عمده در نشخوارکنندگان محسوب می‌شود (Solaiman et al., 2006). غلظت پیشنهادی مس در گو ساله‌ها توسط NRC (National Research Council, 2000) ۱۲ میلی‌گرم در کیلوگرم ماده خشک و ARC (Aquaculture Research Council, 1980) ۸-۱۴ میلی‌گرم در کیلوگرم ماده خشک می‌باشد. مقدار مس مورد نیاز در جیره، با توجه به امکان حضور مواد دخیل در جذب مس متفاوت است. جذب مس در گو ساله در اوایل زندگی بیش از ۷۰ درصد بوده، اما با توسعه شکمبه جذب کاهش می‌یابد، به‌طوری‌که با بالغ شدن دام میزان جذب آن به یک الی پنج درصد از مس جیره می‌رسد (National Research Council, 2001). فیتات، کلسیم، گوگرد، آهن روی یا مولیبدین میزان جذب مس را کاهش داده، اما عوامل کیلات‌کننده مانده آمینو اسید، سیترات یا فرم غیرمعدنی، میزان جذب را افزایش می‌دهند (McDowell, 2003). همچنین گزارشاتی وجود دارد که نشان می‌دهد، فرم‌های مختلف مس سطح جذب متفاوتی داشته است (Suttle, 2010). در این شرایط، به‌کارگیری یک منبع مناسب یا فرمی از ماده معدنی که زیست‌فراهمی بالایی داشته باشد، یک روش مفید برای کاهش مصرف مواد معدنی کمیاب در جیره از طریق افزایش زیست‌فراهمی آن‌ها می‌باشد (Crech et al., 2004). گزارشاتی وجود دارد که استفاده از فرم آلی و یا مس به‌فرم نانو در مقایسه با سولفات مس، زیست‌فراهمی بیشتری دارد (Gonzales-Eguia et al., 2009). کاهش دادن اندازه ذرات در حد نانو و افزایش نسبت سطح به حجم در فرآورده‌های نانو، سبب افزایش سطح تماس ذرات نانو با بیومولکول‌ها شده و علاوه بر این باعث می‌شوند تا فعل و انفعالات شیمیایی این مواد با مولکول‌های آلی و معدنی در بدن به‌طور متفاوتی انجام پذیرد (Francisco et al., 2008).

در سال‌های اخیر، علاقه بسیاری به افزایش جذب مواد معدنی از راه مصرف الیگوساکاریدها به‌وجود آمده است. گزارش‌ها نشان می‌دهد که الیگوساکاریدها از راه کاهش pH، جذب روده‌ای برخی مواد معدنی از جمله کلسیم، منیزیم، آهن و مس را افزایش داده اند (Monchios et al., 1999). این ترکیبات می‌تواند از راه افزایش ارتفاع، یکنواختی و یکپارچگی پرزهای روده، جذب مواد مغذی و عملکرد رشد را بهبود بخشد. پری‌بیوتیک‌ها مواد غیر قابل هضمی هستند که از طریق رشد یا فعالیت یک یا تعداد محدودی از گونه‌های باکتریایی که هدف آن‌ها بهبود سلامتی میزبان است، به‌طور مؤثری بر ارتقای سلامتی دام و طیور تأثیر می‌گذارد (Deka, 2009). پری‌بیوتیک‌ها شامل

نهایی گو ساله‌های شیرخوار را تحت تأثیر قرار نداد. ($P < 0.05$). نتایج نشان داد که میزان مصرف خوراک، افزایش وزن روزانه و ضریب تبدیل غذایی گو ساله‌های شیرخوار در اثر مکمل کردن عامل پری بیوتیک و نانو اکسید مس در جیره، تحت تأثیر قرار نگرفت. م سلمی پور و همکاران (Moslemipur et al., 2014) گزارش کردند افزودن پری بیوتیک به شیر و آغوز باعث بهبود ضریب تبدیل نسبت به گروه شاهد و گروه سین بیوتیک شده است. در پژوهشی، استفاده از الیگو ساکارید مانان در گو ساله‌های شیرخوار سبب تحریک مصرف خوراک آ غازین شد (Swanson et al., 2002). گاش و مهلا (Ghosh and Mehla, 2012) گزارش کردند که استفاده از چهار گرم مانان الیگوساکارید در گو ساله‌های شیرخوار سبب بهبود مصرف خوراک و افزایش وزن روزانه می‌شود. در آزمایش‌های دیگر گزارش شده است که گو ساله‌های که با پری بیوتیک مانان الیگوساکارید و بتاگلوکان تغذیه شده بودند، افزایش وزن بیشتری در مقایسه با گروه شاهد داشتند (Ley et al., 2006). رودپشتی و دبیری (Roodposhti and Dabiri, 2012) با بررسی اثرات اولیگوساکاریدهای مانان در جیره گو ساله‌های شیرخوار نشان دادند که مصرف خوراک در مقایسه با گروه دریافت کننده آنتی بیوتیک و شاهد بیشتر است، اما تأثیری بر وزن نهایی بدن ندارد. در پژوهشی اثر معنی‌داری در افزایش وزن روزانه گو ساله‌های دریافت کننده مانان الیگو ساکاریدها مشاهده نشد (Heinrichs et al., 2003).

اما در مقابل، دن و همکاران (Dann et al., 2000) و بالو (Ballou, 2011) در گزارشی نشان دادند که استفاده از پری بیوتیک در جیره گو ساله‌های شیرخوار اثر معنی‌داری بر عملکرد رشد و مصرف خوراک ندارد که مشابه با نتایج این تحقیق می‌باشد. توسعه انواع ریز جانداران شکمبه (نظیر باکتری‌های هوازی و غیر هوازی) در زمان‌های مختلف پس از تولد روی می‌دهد، اما از حدود هفته دوم پس از تولد، کلنی جمعیت میکروبی با توسعه قابل قبولی مشاهده می‌شود. احتمالاً از دلایل عدم اثر گذاری پری بیوتیک بر عملکرد رشد در این مطالعه تخمیر جزئی پری بیوتیک در شکمبه و سطوح ناکافی از پری بیوتیک تغذیه شده باشد (Azami et al., 2017).

۸ صبح و ساعت ۱۸) انجام شد. در روز چهارم تولد، گو ساله‌ها به باکس‌های انفرادی بتونی به اندازه ۱×۲ متر در محل گو ساله‌دانی انتقال داده شدند. استارتر از روز چهارم پس از تولد به صورت آزاد در اختیار گو ساله قرار گرفت. آب آشامیدنی نیز همراه با استارتر از روز چهارم تولد به صورت مصرف آزاد در اختیار گو ساله‌ها قرار گرفت. مقدار ۱۰ در صد بونجه خشک از روز ۲۰ پس از تولد به صورت خرد شده در اندازه قطعات ۱-۲ سانتی متر به جیره‌ی استارتر گو ساله‌ها اضافه شد. جیره‌های آزمایشی و ترکیب شیمیایی آن‌ها در جدول ۱ نشان داده شده است.

در طول ۵۰ روز دوره آزمایشی، جیره‌های غذایی پس از توزین روزانه در اختیار گو ساله‌ها قرار گرفت. برای تعیین میزان مصرف خوراک، قبل از ریختن خوراک وعده صبح، باقی‌مانده خوراک روز قبل جمع‌آوری و ثبت شدند. گو ساله‌ها هر دو هفته یک بار با اعمال محرومیت قبلی ۱۴-۱۲ ساعت از آب و خوراک جهت جلوگیری تغییرات وزن، وزن کشتی شدند (Ramezani et al., 2018).

جهت تعیین سلول‌های خونی (گلبول‌های سفید، گلبول‌های قرمز، لنفوسیت، مونوسیت و نوتروفیل) از سیاهرگ و داج گو ساله‌ها خون‌گیری به عمل آمده و در لوله‌های حاوی ماده ضد انعقاد اتیلن‌دی‌آمین‌تتراستیک اسید ریخته شد. تعیین سلول‌های خونی از طریق رنگ‌آمیزی و تفریق سلولی و شمارش چشمی زیر میکروسکوپ نوری انجام گردید.

پس از جمع‌آوری داده‌ها، تجزیه تحلیل آماری با استفاده از نرم‌افزار SAS نسخه ۹/۲ و رویه Mixed انجام شد. مقایسه میانگین‌ها با استفاده از روش LSMEANS صورت گرفت و سطح احتمال پنج درصد به عنوان سطح معنی‌داری منظور گردید. معادله مدل آماری مورد استفاده $Y_{ijk} = \mu + A_i + B_j + (AB)_{ij} + e_{ijk}$ بود که در آن، Y_{ijk} : متغیر وابسته، μ : میانگین هر یک از مشاهدات، A_i : اثر فاکتور اول (پری بیوتیک صفر و چهار گرم)، B_j : اثر فاکتور دوم (نانو اکسید مس در دو سطح صفر و ۱۵ میلی گرم)، $(AB)_{ij}$: اثر متقابل بین فاکتورهای اول و دوم و e_{ij} : اثر اشتباه آزمایش است.

نتایج و بحث

نتایج مربوط به اثرات استفاده از نانو اکسید مس و پری بیوتیک بر عملکرد رشدی گو ساله‌های شیرخوار در جدول ۲ نشان داده شده است. عامل نانو اکسید مس و اثر متقابل نانو اکسید مس و پری بیوتیک وزن

جدول ۱- جیره پایه و ترکیب شیمیایی جیره
Table 1- Basal diet and chemical composition of diet+

اقلام خوراکی Feed ingredients	ماده خشک (%) Dry matter (%)	ترکیبات شیمیایی Chemical composition	ماده خشک (%) Dry matter (%)
ذرت Corn	40.5	ماده خشک (درصدی از ماده خشک) Dry matter (%DM)	90.7
جو Barley	14.0	پروتئین خام (درصدی از ماده خشک) Crude protein (%DM)	19.8
سیوس گندم Wheat bran	4.0	الیاف نامحلول در شوینده اسیدی (درصدی از ماده خشک) ADF (%DM)	15.7
کنجاله سویا Soybean meal	38.6	الیاف نامحلول در شوینده خنثی (درصدی از ماده خشک) NDF (%DM)	29.4
نمک Salt	0.4	عصاره اتری (درصدی از ماده خشک) EE (%DM)	2.2
پودر صدف Shelf powder	1.0	کلسیم (درصدی از ماده خشک) Calcium (%DM)	0.94
مخلوط معدنی ^۱ Mineral premix ¹	0.5	فسفر (درصدی از ماده خشک) Phosphor (%DM)	0.78
مخلوط ویتامینه ^۲ Vitamin premix ²	0.5	مس (میلی گرم در کیلوگرم) Copper (mg/kg)	20.0
سدیم بی‌کربنات Sodium bicarbonate	0.5	آهن (میلی گرم در کیلوگرم) Iron (mg/kg)	398.0

^۱مکمل‌های معدنی: کلسیم ۱۹۵۰۰۰ میلی‌گرم؛ فسفر ۹۰۰۰۰ میلی‌گرم؛ منیزیم ۹۰۰۰۰ میلی‌گرم؛ سدیم ۵۵۰۰۰ میلی‌گرم؛ روی ۳۰۰۰ میلی‌گرم؛ آهن ۳۰۰ میلی‌گرم؛ منگنز ۲۰۰۰ میلی‌گرم؛ کبالت ۱۰۰ میلی‌گرم؛ سلنیوم ۱ میلی‌گرم؛ آنتی‌اکسیدان ۴۰۰ میلی‌گرم.

^۲مکمل ویتامین: ویتامین A، ۵۰۰۰۰ واحد بین‌المللی در کیلوگرم؛ ویتامین E، ۱۰۰ میلی‌گرم در کیلوگرم؛ ویتامین D3 ۱۰۰۰۰۰ واحد بین‌المللی در کیلوگرم.
^۱Mineral supplements: Calcium 195,000 mg; Phosphorus 90,000 mg; Magnesium 90,000 mg; Sodium 55000 mg; Zinc 3000 mg Iron 300 mg; Manganese 2000 mg; Cobalt 100 mg; Selenium 1 mg; Antioxidant 400 mg.
^۲Vitamin supplement: Vitamin A, 500,000 IU/ kg; Vitamin E, 100 mg/ kg; Vitamin D3 100,000 IU/ kg.

تغییری در افزایش وزن روزانه ایجاد نکرد (Aliarabi et al., 2011). ماتولی و همکاران (Mattioli et al., 2018) با بررسی اثرات مس در گوساله‌های شیرخوار نشان دادند که تزریق مس نتوانست اثری بر وزن بدن گوساله‌ها داشته باشد. همچنین بهاری و همکاران (Bahari, 2012) در بره‌ها، لوگین بول و همکاران (Luginbuhl et al., 2000) در بزغاله‌های از شیر گرفته شده نشان دادند که استفاده از مس آلی و معدنی نتوانست تأثیری بر عملکرد رشد داشته باشد. با بررسی نتایج مطالعات متعدد نشان داده شده است که در صورت تأمین بودن نیاز دام، مکمل نمودن جیره با مس اضافی تأثیر چندانی بر عملکرد رشد نداشته و ممکن است استفاده بیش از حد نیز سبب اثرات منفی بر نیاز سایر مواد معدنی نظیر روی داشته باشد.

در رابطه با استفاده از مس در دام گزارش شده است که افزودن مکمل‌های آلی و معدنی مس تأثیری بر عملکرد رشد بره‌ها (Chashnidel et al., 2019; Aliarabi et al., 2011) و بزغاله‌های از شیر گرفته شده (Zhang et al., 2008) ندارد. ژانگ و همکاران (Zhang et al., 2008) با افزودن ۲۰ میلی‌گرم سولفات مس در کیلوگرم ماده خشک اثر مثبتی را در افزایش وزن روزانه بره‌ها مشاهده کرد. گارسیا دیاز و همکاران (Garcia-Diaz et al., 2017) گزارش کردند که استفاده از مس (۵۰ میلی‌گرم در کیلوگرم ماده خشک) در گوساله‌های پروراری سبب بهبود عملکرد رشد گردید. در مقابل، گزارشاتی وجود دارد نشان می‌دهد که استفاده از ۱۰ میلی‌گرم در کیلوگرم منابع آلی مس به جیره پایه حاوی مقادیر کافی روی در بره‌ها

جدول ۲- اثرات پری بیوتیک و نانو اکسید مس بر عملکرد گوساله‌های شیرخوار هلشتاین
Table 2- Effects of prebiotics and copper nano oxide on performance of Holstein calves

	تیمارهای آزمایشی Experimental treatments				میانگین خطای استاندارد	اثرات معنی‌داری P value		
	شاهد Control	پری بیوتیک PBC	نانو اکسید مس NCU	پری بیوتیک × نانو اکسید مس PBC & NCU	SEM	پری بیوتیک PBC	نانو اکسید مس NCU	پری بیوتیک × نانو اکسید مس PBC × NCU
وزن بدن (کیلوگرم) Body weight (kg)								
وزن تولد Birth weight	35.16	36.33	36.66	36.83	1.36	0.47	0.63	0.71
وزن پایان دوره End of period weight	64.66	67.50	67.66	67.98	1.30	0.41	0.48	0.15
مصرف خوراک (گرم در روز) Feed intake (g/d)								
۱-۱۵ روزگی 1-15 d	621.2	616.1	619.9	62.6	14.61	0.91	0.84	0.88
۱۶-۳۰ روزگی 16-30 d	940.1	929.0	950.9	948.3	47.07	0.75	0.88	0.92
۳۱-۴۵ روزگی 31-45 d	1288.8	1197.7	1267.3	1298.4	56.85	0.49	0.60	0.29
۱-۵۰ روزگی 1-50 d	1110.4	1112.5	1095.6	1176.1	59.91	0.64	0.43	0.45
افزایش وزن روزانه (گرم در روز) Daily weight gain (g/d)								
۱-۱۵ روزگی 1-15 d	273.80	267.75	238.10	250.00	22.14	0.24	0.89	0.69
۱۶-۳۰ روزگی 16-30 d	455.55	483.31	422.21	477.78	54.38	0.72	0.45	0.80
۳۱-۴۵ روزگی 31-45 d	688.91	733.35	722.23	721.22	53.40	0.83	0.68	0.68
۱-۵۰ روزگی 1-50 d	583.33	623.32	626.65	596.66	25.28	0.74	0.84	0.18
ضریب تبدیل غذایی Feed conversion ratio								
۱-۱۵ روزگی 1-15 d	2.35	2.33	2.77	2.58	0.24	0.18	0.68	0.71
۱۶-۳۰ روزگی 16-30 d	2.17	2.30	2.48	2.01	0.36	0.98	0.65	0.41
۳۱-۴۵ روزگی 31-45 d	1.94	1.68	1.78	1.80	0.13	0.90	0.38	0.31
۱-۵۰ روزگی 1-50 d	1.92	1.79	1.76	1.96	0.09	0.96	0.73	0.10

Control: شاهد، PBC: پری بیوتیک، NCU: نانو اکسید مس

عملکرد رشد استخوانی

نتایج مربوط به اثرات استفاده از پری بیوتیک و نانو اکسید مس بر رشد اسکلتی گوساله‌های شیرخوار در جدول ۳ نمایش داده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود مکمل کردن نانو اکسید مس و پری بیوتیک در جیره گوساله‌های شیرخوار نتوانست اثر معنی‌داری بر

طول بدن، دور سینه و ارتفاع از جدوگاه در کل دوره پرورشی داشته باشد. هنریخ و همکاران (Heinrichs et al., 2003) نشان دادند که افزودن مانان الیگوساکاریدها در جیره گوساله‌های شیرخوار تأثیر معنی‌داری روی پارامترهای دور سینه، قد، طول و عرض لگن نداشته است. بهاری (Bahari, 2012) با بررسی اثرات پری بیوتیک در جیره

نکرد (Quezada-Mendoza *et al.*, 2011). دیدارخواه و وطن دوست (Didarkhah and Vatandoost, 2012) با بررسی اثرات پری‌بیوتیک و پروبیوتیک بر رشد اسکلتی بره‌ها نشان دادند که استفاده از پری‌بیوتیک سبب افزایش دور سینه شد، در حالی که تأثیر معنی‌داری بر ارتفاع از جدوگاه، طول بدن و فاصله بین هیپ و بین ایجاد نکرد. انتظار می‌رفت، مصرف پری‌بیوتیک و نانو اکسید مس با کاهش تنش‌های ناشی از شیرگیری و استقرار جمعیت میکروبی مناسب در روده به کاهش بیماری‌ها و بهبود وضعیت سلامت و عملکرد رشد گوساله تأثیر مثبتی بگذارد، اما با توجه به کم تأثیر بودن پری‌بیوتیک و نانو اکسید مس بر عملکرد رشد، مشابه بودن رشد اسکلتی در گروه‌های مختلف قابل پیش‌بینی به نظر می‌رسد.

بره‌ها نشان داد که استفاده از پری‌بیوتیک نتوانست اثری بر طول بدن، ارتفاع از جدوگاه، عمق قفسه سینه، طول کپل و عرض کپل داشته باشد. در مطالعه‌ای، عظیم زاده و همکاران (Azimzadeh *et al.*, 2016) گزارش کردند که استفاده از سینبیوتیک در جیره گوساله‌ها اثر معنی‌داری بر رشد اسکلتی نداشت. همچنین اعظمی و همکاران (Azami *et al.*, 2017) نشان دادند، مکمل کردن جیره گوساله‌های شیرخوار با پری‌بیوتیک اینولین نتوانست تأثیری بر طول بدن، ارتفاع از جدوگاه و دور سینه داشته باشد که موافق با نتایج مطالعه حاضر می‌باشد. در تحقیق دیگری، استفاده از پری‌بیوتیک تجاری در جایگزین شیر گوساله‌های شیرخوار اختلاف معنی‌داری را در ارتفاع هیپ، ارتفاع جدوگاه و محیط سینه در مقایسه با گروه شاهد ایجاد

جدول ۳- اثرات پری‌بیوتیک و نانو اکسید مس بر رشد اسکلتی گوساله‌های شیرخوار هلشتاین
Table 3- Effects of prebiotics and copper nanoxide on growth skeleton of Holstein calves

	تیمارهای آزمایشی				میانگین خطای استاندارد	اثرات معنی‌داری		
	Experimental treatments					SEM	P value	
	شاهد	پری‌بیوتیک	نانو اکسید مس	پری‌بیوتیک × نانو اکسید مس	پری‌بیوتیک		نانو اکسید مس	پری‌بیوتیک × نانو اکسید مس
	Control	PBC	NCU	PBC & NCU		PBC	NCU	PBC × NCU
کلیول سفید (هزار در میکرولیتر) White blood cell (1000/ μ l)								
کلیول قرمز (میلیون در میکرولیتر) Red Blood Cell (1000000/ μ l)	87.60	85.40	88.20	85.00	0.88	0.94	0.41	0.12
هموگلوبین (گرم در دسی‌لیتر) Hemoglobin (g/dl)	94.66	93.16	93.17	93.14	1.32	0.10	0.11	0.10
هماتوکریت (درصد) Hematocrit (%)								
حجم متوسط گلبول‌های قرمز خون (فمتولیت) Mean corpuscular volume (fl)	65.20	64.80	63.20	63.60	0.42	0.31	0.65	0.77
متوسط هموگلوبین گلبول (پیکوگرم) Mean corpuscular hemoglobin (pg)	78.16	76.83	75.66	74.66	1.36	0.40	0.10	0.90
نوتروفیل (هزار در میکرولیتر) Neutrophil (1000/ μ l)								
لنفوسیت (هزار در میکرولیتر) Lymphocyte (1000/ μ l)	80.20	77.40	79.80	79.20	0.71	0.65	0.78	0.88
کلیول سفید (هزار در میکرولیتر) White blood cell (1000/ μ l)	92.50	89.00	89.16	90.83	2.03	0.65	0.71	0.21

Control: شاهد، PBC: پری‌بیوتیک، NCU: نانو اکسید مس

مس و پری‌بیوتیک در صد نوتروفیل را به‌طور معنی‌داری افزایش دادند ($P < 0.05$). همچنین میزان لنفوسیت تو سط عامل پری‌بیوتیک و نانو اکسید مس تمایل به معنی‌داری بود. در گوساله‌ها، در روزهای بعد از تولد، در صد نوتروفیل بیشتر از لنفوسیت‌ها است و گوساله‌های تازه متولد شده حیات خود را با لنفوسیت کمتر نسبت به نوتروفیل آغاز می‌کنند، اما از هفته دوم بعد از تولد، تعداد لنفوسیت‌ها افزایش می‌یابد، به‌طوری‌که نسبت بین نوتروفیل و لنفوسیت در گوساله به ۰/۵

شمارش سلول‌های خونی

نتایج مربوط به اثرات نانو اکسید مس و پری‌بیوتیک بر شمارش سلول‌های خونی گوساله‌های شیرخوار هلشتاین در جدول ۴ نشان داده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود، عامل پری‌بیوتیک، نانو اکسید مس و عامل متقابل پری‌بیوتیک و نانو اکسید مس نتوانست اثر معنی‌داری بر درصد گلبول‌های سفید، گلبول‌های قرمز، لنفوسیت، هموگلوبین و هماتوکرین داشته باشد. اما در مقابل، عامل نانو اکسید

استفاده از نانو اکسید مس به کمترین مقدار در مقایسه با گروه شاهد رسید که با نتایج مطالعه حاضر همخوانی دارد. گزارش شده است که استفاده از چهار گرم مانان الیگوساکارید تأثیر معنی داری را بر مقدار لکوسیت‌های گو ساله‌ها ایجاد نکرد، اما میزان هموگلوبین را نسبت به گروه شاهد افزایش داد (Masanetz, 2011). دار و همکاران (Dar et al., 2017) با برر سی اثرات یک گرم پروبیوتیک (لاکتوبا سیلوس اسیدوفیلوس)، ۴ گرم پری بیوتیک (مانان الیگوساکارید) و ۲/۵ گرم سین بیوتیک (۰/۵ گرم لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس + ۲ گرم مانان الیگو ساکارید) در گو ساله‌ها نشان دادند که استفاده از این افزودنی‌ها سبب افزایش هموگلوبولین نسبت به گروه شاهد می‌شود. در گزارش دیگری عبدالفتاح و فرار (Abdel-Fattah and Fararh, 2009) نشان دادند که استفاده از یک گرم پری بیوتیک (زیست‌توده) و ۰/۵ گرم پروبیوتیک (لاتیک درای) سبب افزایش میزان هموگلوبین می‌شود. رودپشتی و دبیری (Roodposhti and Dabiri, 2012) گزارش کردند که استفاده از یک گرم پری بیوتیک (پلی ساکاریدهای دیواره سولی ساکارومایسس سرویسیه) در گوساله‌های شیرخوار اثر معنی داری بر مقدار لنفوسیت، مونوسیت و نوتروفیل ایجاد نکرد. در آزمایش دیگر گزارش شد که میزان لنفوسیت‌ها، لاکوسیت و نوتروفیل‌ها با مکمل کردن سینیبیوتیک (ترکیب فروکتوالیگوساکارید و لاکتوباسیلوس) تمایل به افزایش از خود نشان می‌دهند (Heinrichs et al., 2003).

می‌رسد. هرچند با افزایش سن، مقادیر لنفوسیت و نوتروفیل کمتر می‌شود، ولی همچنان در صد لنفوسیت‌ها از نوتروفیل بیشتر می‌باشد (Schalm et al., 1975). هژبری و همکاران (Hozhabri et al., 2018) گزارش کردند که نسبت نوتروفیل و لنفوسیت تحت تأثیر مکمل نانو اکسید مس قرار دارد. همچنین در این آزمایش نانو اکسید مس درصد هماتوکریت را نتوانست به طور معنی داری تغییر دهد. در مطالعه‌ای گزارش کردند که استفاده از مکمل آلی و معدنی مس بر درصد هماتوکریت تأثیری نداشت (Chashnidel et al., 2019). ذرفولیان و همکاران (Dezfoulian et al., 2012) با بررسی پروتئینات مس و سولفات مس در گو سفندان نشان دادند که اختلاف معنی داری در میزان هماتوکریت و هموگلوبین مشاهده نشد. این محققین بیان کردند که با افزایش سطح مس از ۱۰ به ۲۰ (میلی گرم در کیلوگرم ماده خشک)، میزان هماتوکریت و هموگلوبین تمایل به افزایش داشت. گزارش شده است که مسمومیت با مس موجب کم خونی همولیتیک و کاهش مقادیر فراسنجه‌هایی همچون هماتوکریت، گلبول‌های قرمز و هموگلوبین می‌شود (Egbe-Nwiyi et al., 2000). هژبری و همکاران (Hozhabri et al., 2018) گزارش کردند که استفاده از نانو اکسید مس و لیزین-مس در بره‌های نرسنجایی سبب کاهش میزان نوتروفیل نسبت به دو گروه شاهد و لیزین-مس می‌شود. همچنین این محققین اظهار داشتند که میزان لنفوسیت با

جدول ۴- اثرات پری بیوتیک و نانو اکسید مس بر شمارش سلول‌های خونی گوساله‌های شیرخوار هلشتاین

Table 4- Effects of prebiotics and copper nanoxide on blood cell count of Holstein calves

	تیمارهای آزمایشی				میانگین خطای استاندارد		اثرات معنی داری	
	Experimental treatments				SEM		P value	
	شاهد	پری بیوتیک	نانو اکسید مس	پری بیوتیک × نانو اکسید مس		نانو اکسید مس	پری بیوتیک × نانو اکسید مس	
	Control	PBC	NCU	PBC & NCU		PBC	NCU	PBC × NCU
گلبول سفید White blood cell (1000/μl)	8.32	8.48	9.51	10.36	1.79	0.68	0.21	0.74
گلبول قرمز Red Blood Cell (1000000/μl)	6.58	6.25	6.27	6.19	0.76	0.33	0.32	0.32
هموگلوبین Hemoglobin (g/dl)	8.40	8.19	7.62	8.00	0.81	0.90	0.21	0.32
هماتوکریت Hematocrit (%)	28.12	26.68	25.26	26.36	2.88	0.87	0.25	0.28
حجم متوسط گلبول‌های قرمز خون Mean corpuscular volume (fl)	42.11	42.6	40.5	42.5	4.39	0.49	0.61	0.68
متوسط هموگلوبین گلبول Mean corpuscular hemoglobin (pg)	13.00	13.28	12.3	13.00	1.18	0.36	0.34	0.32
نوتروفیل Neutrophil (1000/μl)	0.50	0.53	0.47	0.60	0.04	0.09	0.66	0.01
لنفوسیت Lymphocyte (1000/μl)	0.62	0.65	0.58	0.62	0.04	0.54	0.37	0.09

Control: شاهد، PBC: پری بیوتیک، NCU: نانو اکسید مس

نتیجه‌گیری کلی

با بررسی اثرات نانو اکسید مس و پری‌بیوتیک بر عملکرد رشد و شمارش سلول‌های خونی نتیجه‌گیری می‌شود که استفاده از نانو اکسید مس و پری‌بیوتیک نتوانست سبب بهبود عملکرد رشد (مصرف خوراک، افزایش وزن روزانه، ضریب تبدیل غذایی) و رشد اسکلتی

(دوره سینه، ارتفاع از جدوگاه و طول بدن) گوساله‌های شیرخوار هلشتاین شود. همچنین عامل نانو اکسید مس و پری‌بیوتیک و اثر متقابل آن‌ها تأثیری معنی‌داری بر گلبول‌های سفید، قرمز، هموگلوبین، هماتوکریت و لنفوسیت ایجاد نکرد. در حالی که عامل پری‌بیوتیک و نانو اکسید مس سبب افزایش میزان نوتروفیل در گوساله‌های شیرخوار شد.

References

1. Azami, M. H., Tahmasbi, A. M., Valikhani, A., & Naserian, A. A. (2017). Evaluation of performance, blood parameters and microbial population of feces in suckling Holstein calves fed with supplemented milk by inulin prebiotic. *Journal of Ruminant Research*, 5, 111-130. (In Persian). DOI: 10.22069/ejrr.2017.12284.1505.
2. Abdel-Fattah, F. A., & Fararh, K. M. (2009). Effect of dietary supplementation of probiotic, prebiotic and synbiotic on performance, carcass characteristics, blood picture and some biochemical parameters in broiler chickens. *Benha Veterinary Medical Journal*, 20, 9-23.
3. Aliarabi, H., Tabatabaee, M. M., Fadayifar, A., Torkashvan, S., Bahari, A. A., Zamani, P., Alipour, D., & Dezfoulian, A. H. (2011). The effect of addition of organic zinc supplementation with and or without Cu on performance plasma minerals profile and some enzyme activity in male Mehraban lambs. *Journal of Animal Science Researches*, 21, 111-121. (In Persian)
4. Anadón, A., Martínez-Larrañaga, M. R., & Castellano, V. (2012). Regulatory aspects for the drugs and chemicals used in food-producing animals in the European Union. In *Veterinary Toxicology: Basic and Clinical Principles*, (Second Edition), 135-155. DOI:10.1016/B978-0-12-385926-6.00010-7.
5. Aquaculture Research Council. 1980. The nutrient requirements of ruminant livestock. Agricultural Research Council Commonwealth Agricultural Bureau, CAB International Slough.
6. Azimzadeh, V., Asadi Alamoti, A., Khadem, A. A., Bagheri Varzaneh, M., & Moradi, J. M. (2016). Effects of supplementation of a symbiotic product on growth performance and health of Holstein calves. *Research on Animal Production*, 12, 105-114. (In Persian)
7. Bahari, A. (2012). The effect of level and kind of Cu supplementation on hematology parameters, ceruloplasmin and plasma concentration of Cu, Zn and Fe in male Mehraban lambs. *Iranian Journal of Animal Science*, 43, 161-174. (In Persian). <https://doi.org/10.22059/ijas.2012.28525>.
8. Ballou, M. A. (2011). Case study: Effects of a blend of prebiotics, probiotics, and hyperimmune dried egg protein on the performance, health, and innate immune responses of Holstein calves. *The Professional Animal Scientist*, 27, 262-268.
9. Chashnidel, Y., Bahari, M., Teimouri Yansari, A., & Kazemifard, M. (2019). The effects of different levels of prebiotic and peptide supplementations on growth performance, apparent digestibility nutrients and fecal score in suckling Zell lambs. *Research on Animal Production*, 10, 53-64. (In Persian). <https://doi.org/10.29252/rap.10.23.53>.
10. Creech, B. L., Spears, J. W., Flowers, W. L., Hill, G. M., Lloyd, K. E., Armstrong, T. A., & Engle, T. E. (2004). Effect of dietary trace mineral concentration and source (inorganic vs. chelated) on performance, mineral status, and fecal mineral excretion in pigs from weaning through finishing. *Journal of Animal Science*, 82, 2140-2147. <https://doi.org/10.2527/2004.8272140x>.
11. Dann, H., Drackley, J., McCoy, G., Hutjens, M., & Garrett, J. (2000). Effects of yeast culture (*Saccharomyces cerevisiae*) on prepartum intake and postpartum intake and milk production of Jersey cows. *Journal of Dairy Science*, 83, 123-127. [https://doi.org/10.3168/jds.S0022-0302\(00\)74863-6](https://doi.org/10.3168/jds.S0022-0302(00)74863-6).
12. Dar, A., Singh, S. K., Palod, J., Al Ain, K., Kumar, N., Khadda, B., & Farooq, F. (2017). Effect of probiotic, prebiotic and synbiotic on hematological parameters of crossbred calves. *International Journal of Livestock Research*, 7(4), 127-136. <https://doi.org/10.5455/ijlr.20170312053224>.
13. Deka, R. S. (2009). Effect of probiotic Biobloom as growth promoter in kids. *Indian Veterinary*, 86(11), 1192-1193.
14. Dezfoulian, A. H., Aliarabi, H., Tabatabaee, M. M., Zamani, P., Alipour, D., Bahari, A., & Fadayifar, A. (2012). Influence of different levels and sources of copper supplementation on performance, some blood parameters, nutrient digestibility and mineral balance in lambs. *Livestock Science*, 147, 9-19. <https://doi.org/10.1016/j.livsci.2012.03.011>.
15. Didarkhah, M., & Vatandoost, M. (2012). The effect of probiotic and prebiotic supplements on growth performance, blood parameters and skeletal growth of Baluchi male lambs. *Iranian Journal of Animal Science Research*, 12(4), 411-422. (In Persian). DOI:10.22067/ijasr.v12i4.75166.
16. Egbe-Nwiyi, T. N., Nwaosu, S. C., & Salami, H. A. (2000). Haematological values of apparently healthy sheep and goats as influenced by age and sex in arid zone of Nigeria. *African Journal of Biomedical Research*, 3, 109-115.
17. Formigoni, A., Fustini, M., Archetti, L., Emanuele, S., Charles Sniffen, C., & Biagia, G. (2011). Effects of an

- organic source of copper, manganese and zinc on dairy cattle productive performance, health status and fertility. *Animal Feed Science and Technology*, 164, 191–198. <https://doi.org/10.1016/j.anifeedsci.2011.01.010>.
18. Francisco, H. S., Facundo, R. J., Diana, C. C. P., Fideal, M. G., Alberto, E. M., Amaury, D. J. P. G., Humberto, T. P., & Gabriel, M. C. (2008). The antimicrobial sensitivity of streptococcus mutans to nanoparticles of silver, zinc oxide and gold. *Nanomedicine Nanotechnology Biology and Medicine*, 4, 237-240. <https://doi.org/10.1016/j.nano.2008.04.005>.
  19. Garcia-Diaz J., Noval-Artiles, E., Perez-Bello, A., Hernández-Barreto, M., Perez-Gonzalez, Y. (2017). Effects of copper parenteral supplementation on the weight gain in fattening bulls. *Revista MVZ Córdoba*, 22(2), 5821-5828.
  20. Ghosh, S., & Mehla, R. K. (2012). Influence of dietary supplementation of prebiotics (mannanoligosaccharide) on the performance of crossbred calves. *Tropical Animal Health and Production*, 44, 617-622. <https://doi.org/10.1007/s11250-011-9944-8>.
  21. Gonzales-Eguia, A., Chao-Ming, F., Fu-Yin, L., & Tu-Fa, L. (2009). Effects of nano-copper on copper availability and nutrients digestibility, growth performance and serum traits of piglets. *Journal of Livestock Science*, 126, 122-129. <https://doi.org/10.1016/j.livsci.2009.06.009>.
  22. Heinrichs, A. J., Jones, M., & Heinrichs, B. S. (2003). Effects of mannan-oligosaccharide or antibiotic in neonatal diets on health and growth of dairy calves. *Journal of Dairy Science*, 86, 4064-4069. [https://doi.org/10.3168/jds.S0022-0302\(03\)74018-1](https://doi.org/10.3168/jds.S0022-0302(03)74018-1).
  23. Hozhabri, F., M. Darabi, & M. M. Moeini. 2018. Assessing the various copper supplements effect on performance, some blood parameters and humoral immune response of male Sanjabi lambs. *Journal of Ruminant Research*, 6, 101-116. (In Persian). DOI:10.22069/ejrr.2018.14682.1620.
  24. Iqbal, R., & Malik, F. (2012). The study of histopathological changes upon exposure to vinegerized copper sulphate in liver and kidney of broiler chick. *Middle East Journal of Scientific Research*, 12(1), 36-41.
  25. Ley, R. E., Peterson, D. A., & Gordon, J. I. (2006). Ecological and evolutionary forces shaping microbial diversity in the human intestine. *Scandinavian Journal of Gastroenterology*, 124, 837-848. <https://doi.org/10.1016/j.cell.2006.02.017>.
  26. Li, B., Hwang, J. Y., Drelich, J., Popko, D., & Bagley, S. 2010. Physical, chemical and antimicrobial characterization of copper-bearing material. *Journal of the Minerals, Metals and Materials Society*, 62, 80-85. <https://doi.org/10.1007/s11837-010-0187-3>.
  27. Luginbuhl, J. M., Poore, M. H., Spears, J. W., & Brown, T. T. (2000). Effect of dietary copper level on performance and copper status of growing meat goats. *Sheep and Goat Research Journal*, 16, 65-71.
  28. Masanetz, S. (2011). Impact of prebiotic substances on gut health of livestock animals: Inulin, lactulose and Pinus massoniana pollen (Doctoral dissertation, München, Techn. Univ., Diss., 2011).
  29. Mattioli, G. A., Diana, E. R., Turic, E., Enrique, A., Galarza, E., & Emilio, L. (2018). Effects of copper and zinc supplementation on weight gain and hematological parameters in pre-weaning calves. *Biological Trace Element Research*, 185, 327–331. <https://doi.org/10.1007/s12011-017-1239-0>.
  30. McDowell, L. R. (2003). Minerals in Animal and Human Nutrition, Second Edition. Elsevier, Amsterdam
  31. Monchios, V., Willemot, R. L., & Monsan, P. (1999). Glucansucrases: Mechanism of action and structure-function relationships. *FEMS Microbiology Reviews*. Apr; 23(2), 131-51. <https://doi.org/10.1111/j.1574-6976.1999.tb00394.x>.
  32. Moslemipur, F., Moslemipur, F., & Mostafalo, Y. (2014). Effects of using probiotic and synbiotic in colostrum and milk on passive immunoglobulin transfer rate, growth and health parameters of calf. *Journal of Ruminant Research*, 4, 19-30. (In Persian).
  33. National Research Council. (2001). Nutrient requirements of dairy cattle. Natl. Acad. Sci Washington DC.
  34. National Research Council. (2000). Nutrient Requirements of Beef Cattle. 7th rev. ed. Natl. Acad. Press, Washington, DC.
  35. Patterson J. A., & Burkholder, K. M. (2003). Prebiotic feed additives: Rationale and use in pigs. *Proceedings of the 9th International Symposium on Digestive Physiology in pigs, Banff, Alberta, Canada*. 319-31.
  36. Quezada-Mendoza, V., Heinrichs, A., & Jones, C. (2011). The effects of a prebiotic supplement (Prebio Support) on fecal and salivary IgA in neonatal dairy calves. *Journal of Livestock Science*, 142, 222-228. <https://doi.org/10.1016/j.livsci.2011.07.015>.
  37. Ramezani, M., Seifdavati, J., Seifzadeh, S., Abdibenemar, H., & Razmazar, V. (2018). The effects of conjugated linoleic acid and vitamin C on growth performance, some blood metabolites and blood cell counts of Holstein suckling calves. *Journal of Ruminant Research*, 6, 101-116. DOI:10.22069/ejrr.2018.14986.1634.
  38. Roodposhti, P. M., & Dabiri, N. (2012). Effects of probiotic and prebiotic on average daily gain, fecal shedding of Escherichia Coli, and immune system status in newborn female calves. *Asian-Australasian Journal of Animal Sciences*, 25, 1255-1261. DOI:10.5713/ajas.2011.11312.
  39. Schalm, O.W., Jain, N. C., & Carroll, E. J. (1975). Veterinary Hematology, 3rd ed., Philadelphia, pp, 487-556.
  40. Solaiman, S. G., Shoemaker, C. E., & D'Andrea, G. H. (2006). The effect of high dietary Cu on health, growth performance, and Cu status in young goats. *Small Ruminant Research*, 66, 85-91.

- <https://doi.org/10.1016/j.smallrumres.2005.07.024>.
41. Suttle, N. (2010). Mineral nutrition of livestock⁴ 4th Edition pp,426-4588. Midlothian Eh26
  42. Swanson, K., Grieshop, C., Flickinger, E., Healy, H. P., Dawson, K. A., Merchen, N. R., Merchen, N. R., & Fahey Jr, G. C. (2002). Effects of supplemental fructooligosaccharides plus mannanoligosaccharides on immune function and ileal and fecal microbial populations in adult dogs. *Archives of Animal Nutrition*, 56, 309-318. <https://doi.org/10.1080/00039420214344>.
  43. Underwood, E. J., & Suttle, N. F. (1999). The mineral nutrition of livestock. 3rd edition. CABI Publishing Company. New York.
  44. Zhang, W., Wang, R., Kleemann, D. O., Lu, D., Zhu, X., Zhang, C., & Jia, Z. (2008). Effects of dietary copper on nutrient digestibility, growth performance and plasma copper status in Cashmere goats. *Small Ruminant Research*, 74, 188-193. <https://doi.org/10.1016/j.smallrumres.2007.06.010>